

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

XI Fəsil

~İçəridə

bir neçə qırıq tarixi qeyd istisna olmaqla, çoxdan geridə qalmış bir dövr və

Mələklərin zəifləmiş xatirələri ilə yanaşı, Eljo cinsinin müstəsna bir cins olmadığı və günəş işığının təsiri altında çürüməyə meyli olmadığı bir dövr var idi. Dünya belə olanda gənc olduqları üçün sayları bir vaxtlar geniş yayılmış yaşıl Eden tarlalarının otları qədər çox idi ; və onlar açıq səmada gün işığının mane olmadan gəzirdilər. Lakin Zamanın Qaydası hər fəslə qeyd etdiyi kimi, hər şəfəq səması ulduzların pərdəsini çəkdiyi kimi, Eljonun bir vaxtlar parlaq günləri də qaranlığa qərq oldu.

Təəssüf ki, tarixdə fəlakətli hadisələr daim baş versə də, Eljolar məhvə məhkum idilər. məhv olma, bəlkə də sadəcə analıq əlaqəsi sayəsində, Anaları ilə - tərک edilmiş və məhkum edilmiş Mələk Lusifael ilə birlikdə düşdükləri üçün. Bu, həqiqətən də baş verdi; və bu cür hadisələrin kölgəli qeydləri Cəhənnəmin yaradılmasından əvvəl qısa bir dövrü - Müşahidəçilərin və Qriqorilərin - Nefilimlərin parçalanmış və misilsiz bir dövrünü göstərən seyrək apokrif kitablarında, qədim tumarlarda və gil silindrlərdə səpələnmişdi. və Gibborimlər — Eljo və Eliud, eləcə də hər cür və formalı nəhənglər və qrotesklər. Bu qədim dövrün qısa və geniş yayılmış təsviri nəhənglərin yer üzündə gəzdirdiyi o ilk günlərin kollektiv xatirələrinin hələ çox az bir hissəsini ortaya qoyur:

Başlanğıcda Tanrı formasız boşluğu yaratdı və onu Xaos adlandırdı.

Xaosdan O, Allahın Oğulları və Qızları olan Mələkləri çağırdı . Onları Onun izzətində olduqları kimi gördü; və O, Onların bənzərliyini Eros adlandırdı. Ən önəmli və sevimli mələkləri ilə işıq, Apollon və Morningstar, O, qaranlığı gecə və gündüzdən ayırdı, onlara Erebus, Nix və Hemera adlarını verdi. Və Mələk Apollonun səmavi parıltısında gündüz yaratdı; Mələk Morningstarın dünyəvi parıltısında parıltı, O, gecəni yaratdı. Sonra Allah Mələk Hermesə çağırmağa göndərdi Mələk Gaeanın dəbilqəsini geyindi və yeri yaratdı. yer üzünü, O, Mələk Uranosun qalxanını çağırdı və örtdü

Yer üzünə Həyat İksiri səpdi. O, torpağı əkəndə
O, içəridə və xaricdə, Uranos suları ilə qılıncını çağırdı

Efir mələyi və suların ortasına bir qübbə atdı,
səmanı dənizlərdən ayırır; Okean və Tetis mələklərini qovurdu

Suların Müşahidəçiləri. Və belə də oldu.

~*~

Və göylərin altında Rəbb dünyanın üçdə birini qaldırdı
dağlar və vadilər, quru ərazini dənizdən ayırır və dünyanı əhatə edir
Mələkləri Bestimedeusdan formalaşan çoxsaylı səltənətlərlə,
Hominedeus, Artemis, Dionis və Demeter ~ bitki, balıq, quş, heyvan və
insan krallıqlarının çoxluğu ; Onun yer üzündəki bağı,
gözel yaradılmışdır. Və qaranlığı işığı, qurunu dənizdən ayırdı.
və göy, beləliklə, O, mələklərini ayırdı və onların üçdə birini çağırdı
yer üzünə enir və onun qoruyucusu kimi xidmət edir.

~*~

Və Allah yer üzündəki mələklərinə xeyir-dua verdi, onlar yer üzünün üçüncü hissəsi idilər.
Səmavi Mələklər və O, bu ilahi qəyyumları Qriqori və
Dünyanın Müşahidəçiləri. Və Allah onlara irəli getməyi əmr etdi

İnsan və heyvan dünyasına, bərəkətli ol və çoxal

özlərini Onun yaratdıqları arasında. Və Rəbb Öz yeganə varlığını tanıtdı

Onlara belə deyərək tələb etdi: “Qoy Onun bütün nemətlərindən bəhrələnsinlər”

Yaradılış, lakin bu meyvə insanın və heyvanın meyvəsindən və toxumundandır qəti qadağan edildi. Və O, Qriqori və Gözətçilərə hakimiyyət verdi yer üzünə hökmranlıq etmək və onu ram etmək; və belə də oldu.

~*~

Yazıldığı kimi, qısa bir müddət ərzində yer üzündə həqiqətən də Nəhənglər var idi - həmin Mələklər, yaxın Titan övladları və sonrakı Qrotesk nəsilləri ilə birlikdə Gözətçi hesab edirdilər . Açıq şəkildə, onlar İnsanlar arasında hərəkət edirdilər - və İnsanlar onların şərəfinə ziyarətgahlar və məbədlər tikdirir, onlara ilahi olduqları kimi ibadət edirdilər. Lakin, yaradılışın ilk günlərindən, hətta Pandoranın özünün kəşf etdiyi Deymonlardan əsrlər əvvəl belə, qalan Qaranlığın dərinliklərindən üç hava və cismani Deymon üzə çıxdı və onlar ayrılmaz viranəlik trifektası kimi xidmət etdilər və adlarının ilahi mənalı bunlar idi: Tale, Qiyamət və Ölüm. Bir olaraq, bu üç Deymon ölçülməz və ləkələnmiş bir duman kimi Eden üzərində məskunlaşdı. Tək bir fəsad buludundan ibarət olan üç birləşmiş bəla kimi, onlar yer üzünü bürüdü və İnsanın və Mələyin ürəklərini və zehnlərini qaraltdı. Bu üçlü Deymonun varlığında, demək olar ki, bütün Müşahidəçilər sınağa çəkildilər və Allahın Yaradılışına tamah saldılar. Allahın Oğulları İnsan qızlarında bəzəksiz gözəlliyi gördükləri kimi, Lusifael adlı Allahın xüsusi bir Qızı da eyni şeyi etdi. O, həmin qaranlıq dumanın ilkin Deymonları tərəfindən məğlub edildi və pozuldu və Onun möhürlənmiş boşluq və ehtiras gözləri İnsanın çılpaq və çılpaq əzəmətinə açıldı . Beləliklə, o, aralarından çoxlu ər götürdü, onlarla yatdı və hər günün ərəfəsində yüzlərlə pozğun uşaq dünyaya gətirdi .

Dünyanın Mühafizəçiləri olan Yer Mələkləri, Arvadları və Ərləri ilə birlikdə Rəbbin Üzündən qaçdılar , dağların altında gizləndilər və aralarında bir əhd bağladılar ki, pis əməllərini gizli saxlasınlar və dünyaya, içəridə və xaricdə tam sahib olsunlar. Və bu xain əhddən - Mələklə İnsan arasındakı bu qəsdən və küfrlü qarışıqlıqdan - Tanrının yaradılışının ilk günlərində nəzərdə tutmadığı qüdrətli və iyrənc varlıqlar ortaya çıxdı. Bu allahsız ölümlü planlar Nefilimlər və Gibborimlər, Titanlar və Sikloplar; Hekatonxeyrlər və Qorqonlar; Əjdahalar və Vivernlər, Sirenlər və Lamialar, ölümlü Succubilər və İnkubilər , Eliudlar və Eljolar , Ximeralar və çoxbaşıllar, çox-

quruda, dənizdə və havada gözləri olan məxluqlar — tarixdə saysız-hesabsız ecazkar ruhlar kimi yaşayacaq hər cür müqəddəs olmayan iyrencliklər . Onların hamısı, qeyri-təbii varlıqlarından başqa, bir-birindən fərqli idilər — Orijinal və Müqəddəs Dizayna qarşı birləşmiş təhqir idilər. Və bütün bu qeyri-təbii iyrencliklər birlikdə Deymonlar adlanırdı . O erkən Deymon Günlərində bir çox Nəhəng var idi. Utanc, qaranlıq və xəyanət sükutu nəhayət Eden üzərində hökm sürdü və beləliklə, Allahın yaradılışının məsumluğunu söndürdü.

Dünyanın bütün müşahidəçiləri arasında, yalnız bir müşahidəçinin misilsiz gözəlliyi bütün mələklərin — həm səmavi, həm də yer üzünün — üzərində ən parlaq şəkildə parlayırdı və Göylər və Yer Onun İşıq Heyleli, Bağların Liliti , Göylərin Səhər Ulduzu və saysız-hesabsız başqaları kimi bir çox əzəmətli adlarının mənasını bilirdi . Lakin təvazökarlıq ona məxsus deyildi, çünki O, İnsana Onun bənzerində məbədlər və ya qurbangahlar tikməyi qadağan edən qürurlu bir mələk idi ki , onlar Onun özünü dərk edən əzəmətini aşağı obrazlarla azaltmasınlar. Erebus və Gaea mələklərinin pis doğulmuş meyvəsi kimi O, həqiqətən də hər ikisinin toxumu idi yer və tam qaranlıq o qədər aşkar oldu ki, hətta gün işığı belə Onun hüzurunda solğunlaşdı . İnsan övladları yalnız bu gözəl dünyəvi mələyin adını pıçıldamağa cəsarət edə bildilər .

"Lüsifael", İnsan isə Onu gizlicə və yuxularda yanına çağıraraq çağırırdı və O, kişilərin ona olan istəklərinin alovunu söndürmək üçün onların yanına gəldi və bu kişilər onun minlərlə, minlərlə övladını dünyaya gətirdilər. Bu qanadlı uşaqlar, dünyada gəzən Eljo idi. səma maneəsiz idi. Ümumilikdə, Eljo parlaq quşların nəhəng buludları kimi göyə qalxdı göyə püskürür; və uçuş zamanı onların çoxlu saydası üzünə kölgə salırdı Yer üzü. İnsan Eljoya, Lucifael və onun nəslinin çoxsaylı övladlarına baxdı və onları ecazkar hesab etdi. Buna baxmayaraq, bu, Yer Mələklərinin son günləri idi, çünki Qaranlığın üç bəlası həm Mələyin, həm də İnsanın qəlblərini bürümüşdü. Tale, Qiyamət və Ölüm hər biri ilə birlikdə tamaşaçı tələb edirdi.

Yer üzündəki Müşahidəçilərin və onların ölümlü arvadlarının və ərlərinin çoxu dağların dərinliklərində gizləndilər, onların qorxunc və vəhşi övladlarının çoxu isə açıq səmalara və dənizlərə hökmranlıq edirdilər və bu da Taxtı Öz qayğısına şahid olmaq üçün Mələk Rafaeli göndərməyə vadar etdi . Beləliklə, Rafael İnsan Ruhunu olaraq Göydən endi və yer üzündəki sınaqlara təslim olmayan bir neçə pozğun olmayan Müşahidəçi ilə qarşılaşdı . Bunlar sadıq legionlar idi: Orden Mikayıl , Diviziya Qabriel , Yolun Əzraili , Ruhun Sarakaili , Uriel, Remiel, Tadiel və saysız-hesabsız müqəddəs rütbələrin baş ruhları . Mikayıl şahidi olduğu hər şeyi Rafaelə açdı.

Mikayıl Rafaelə Müşahidəçilərin əksəriyyəti, yəni Allahın oğulları və qızları haqqında məlumat verdi ki, onlar özlərinə insan oğullarını və qızlarını arvad etmişdilər. və yer üzünü varis etmək üçün çoxlu sayda qüdrətli övlad dünyaya gətirən ərlər. Mikayıl, pozğun Gözətçilərin Haremə dağında bağladıkları müqavilədən danışdı.

Dudael və Urh vadilərinə yoxa çıxmazdan əvvəl və O, xüsusilə onların saylarından danışdı, çünki onlar çox idi. Mikayıl Rafaelə özlərini Onluqların Başçıları adlandıran saylarının adlarını açdı. Onlar Semjaza Mələkləri, Yezekel, Qılınc Samael, İşıq Lüsifael, Qapıların Serberu və Hidrası, Taleyin Azazel, Od Prometeyi, Sözüün Hermes, Kısdeja, Mchet, Atlas, Araqiel və onların altında xidmət edən minlərlə Yerli Damonun xain legionları idi.

Rafael öyrəndi ki, Allahın Səsinə tərki edib yer üzünü özləri üçün ələ keçirən Müşahidəçilər o vaxtdan bəri onlara qarşı çıxan onlarla Mələyi öldürüblər. Rafael həmçinin onların İnsanı haqsızcasına yoldan çıxarmaq və tabe etmək kimi bir çox əməllərindən də xəbər tutdu. Xüsusilə, ona Semjaza, Samael və Azazelin İnsanın qızları üçün püşk ataraq onlardan çoxlu arvad aldıkları, Lucifaelin isə İnsan oğulları arasından ərlər seçdiyi barədə məlumat verildi. Rafael həmçinin öyrəndi ki, İnsan heç vaxt Onluq Başçılarına və ya onların küfr əhdinə sədaqət andı içməyib; lakin İnsan bu Mələklərin iradəsinə qarşı çıxma bilməzdi, onlar... Onu sınağa çəkdi və dağların altında əbədi olaraq möhürləməklə hədələdi.

Rafael yer üzündə baş verənlərin hamısının şahidi olduqda və öyrəndikləri ilə Göylərə qayıtdıqda, Rəbb yer üzünün üzünü pozan hər bir şərdən təmizlənməsini əmr etdi. Taxtın qəzəbi bir çox çəşdirici şəkildə dünyaya endi və Rəbb bir çox üsyankar Gözətçilərin Yaradılışın Üzünü dəyişdirdiyini gördüyündən bəri, pozulmamış və qalan Mələklərinin gücünü, mövqeyini və səlahiyyətini də elə dəyişdirdi ki, Ruhda möhkəm bir şəkildə birləşsələr də, tamamilə ayrı görünürdülər.

Rəbb Öz səbirli mələklərinə Bölünmə Qılıncını və Nizam Qalxanını verdi, birincisini Cəbrayıldan, ikincisini isə Mikayıldan aldı. O, həmçinin onlara Əzrayılın Keçid Qanadlarını və Saraqayılın Dəbilqəsini verdi və beləliklə, bütün itaətkar mələklərini növbəti kimi müharibəyə hazır. Tanrının ayırdığı bir müddət ərzində Onun şərəfli Oğulları və Qızları fərqləndirilməz və qırılmaz əsgərlər oldular. Taxtın hüzuruna çağırılan bütün bu qırılmaz Mələk legionlarından Tanrı onları Xaos adlandırdı və onlara Özününkü kimi Nizam verdi - ümumilikdə onların sıraları Taxt Ordeni oldu.

Beləliklə, Allahın Taxtı arxasında silahlı mələklər toplaşdılar.

dünyəvi qardaş və bacılarına qarşı.

Təəssüf ki, daşa əbədi həkk olunmuş hadisələrlə - zamanın ən qədim lövhələrində və kitablarında əbədi olaraq dondurulmuş şəkildə - dəhşətli və ilahi dastan belə başladı, Minillik Müharibənin və Böyük Mələk Parçalanmasının başlanğıcını qeyd etdi . Yer kürəsi əziyyət çəkdi. Onun mükəmməl bağları köləlik və günah, təvazökarlıq və qürur, həm Tanrıya, həm də Mələyə sarsılmaz sədaqət sıraları altında təmizlənilib əzilmişdi . İnsanın əsrlər boyu sürünən qaranlıqda ölçdüyü bir zaman kəsiyində Mələklər parlaq və müəyyənədir bir anın şahidi oldular. Edenin bütün oxuyan quşları döyüşən Mələk dalğalarının dözülməz qışqırıqları altında susdular, unuduldular.

Yaradılışın bu qayalı dövründə, yer qabığının ayaqlar altında çökdüyü və acı alaq otları və mələk məhvinin toxumlarından başqa heç nə böyüməyə və ya meyvə verməyə cəsarət etmədiyi bir dövrdə , insan evini tərk edib dünyanın dörd bir tərəfinə qaçdı. O, səhraları, okeanları, dağları və hər cür qonaqpərvər olmayan iqlimi qət edərək, yer üzünün ən ucqar və bakirə bölgələrini axtararaq özünü mələyə bənzəyənlərdən xilas etdi. O, min il yerin lap kənarında gizləndi .

Rəbbin Ruhu Qisas Qılıncı kimi yer üzünə endi və yenidən Hermes Mələyi vasitəsilə hərəkət etdi. O, nə Rafael, nə də göylərdə və ya yerdə başqa bir mələk olmayan ikinci bir şahid çağırırdı. Bunun əvəzinə, O, təvazökar və sadıq bir katib çağırırdı ki, Öz Ruhunda gəzsin və ona vəhy edilən hər şeyi qeyd etsin. Beləliklə, Hermes vasitəsilə O, sadəcə bir insanı, Metuşelahın gənc oğlunu çağırırdı ; və Metuşelah qəbilələrinin ağsaqqalları bu gənc katibəni "ruhlar içində hərəkət edən Metuşelahın oğlu " adlandırdılar və ona Xanok adını verdilər .

Rəbbin Ruhu Xanoku Haremə dağının zirvəsinə apardı. Bu lənətə gəlmiş dağda Onluq Başçıları Allaha qarşı and içib özlərini insanların tanrıları kimi təqdim etmişdilər; və Rəbbin Səsi Xanoka bütün bunları qeyd silindrlərinə yazmağı əmr etdi. gördüyünü. Xanok Allahın Kəlamına itaət edir və gələcək nəsillər üçün hesabat aparırdı. Yazılarının yazıldığı dövrdə Haremə təpəsində olan Xanok Ruhun nəzərində şahidi olduğu şeylərlə xeyli qocalmışdı; lakin Ruh və Sözlə hərəkət edərək, Allahın Ona göstərməsinə icazə verdiyini yazdı. Onun hesabatları qanla - Gözətçilərin əsas müharibəsi ilə başladı . Rəbbin Ruhu Xanoku dağın zirvəsində qoyub yer üzünə Qisas Qılıncı kimi endi. Minlərlə, minlərlə legion Mələk Qılıncın arxasında toplaşdı və onlar Onluq Başçılarını axtardılar. Və Qılınc onları tapdı və onları məsuliyyətə cəlb etdi, necə ki, Xanok hər şeyi qeyd etdi.

Dərhal yer üzünü Yaradılış tarixindəki ən böyük qarşıdurmanın altında tamamilə yaralanmış, vurulmuş qonq kimi titrədi. Çaylar və çaylar qanla qırmızıya boyandı; vəba və vəba odlu fırtınalar kimi yayıldı; bütün meşələr parçalara ayrıldı; dağlar uçdu və vadilər minlərlə legionun çürümüş qalıqları ilə şişdi. Mələk dalğaları və toqquşan Titanlar dağıntı uçuşunu kimi idi. Hər cür şiddətli qışqırıqlar, fırlanan toz, gurultulu nəriltilər, yanan kül və dəhşətli fəryadlar havanı doldurdu, hətta səmanı kar və boğdu. Göy nəfəsini kəsəndə və mələkləri utanc dolu baxışlarını altında inildəyən bir dünyadan çevirəndə, hətta Allahın Taxtı belə ən müqəddəs olmayan bir üsyanın tərzisində asılı qalmışdı. Ölçülməz viranəliyin bu həlledici günündə kifayət qədər Mələk, insan və

heyvanlar yuxarıdakı bütün ulduzların yarısına bərabər miqdarda tələf oldular.

Allahın qəzəbi itaətkar Gözətçilərin qeyrətini yandırdı və Rəbbin Sözü bütün okeanları bürüdü. Allah Geya və Erebus mələklərinə yerin ən dərin hissələrini və altındakı suları Ona qarşı üsyan edən mələklər üçün ayırmağı əmr etdi və Rəbb hər bir itaətkar mələyin insanı qorxutduqları aqibəti yaşamasını - əbədi olaraq dağların altında möhürlənməsini tələb etdi. Beləliklə, ilahi hesab gününün ilk işığında Allah lənət sübhünü açdı - Cəhənnəm yarandı.

Rəbbin Bıçağı Qılıncdan ölməyən üsyankar Mələkləri lənətlədi və lənətlədi, onları da eyni dərəcədə lənətlədi. Əvvəlki gözəlliklərinin yerinə, Tanrının gözündə iyrənc olduqları üçün, onların iç və xarici cizgilərində vəhşi bir çirkinlik var idi.

Rəbb onları yerin bətninə, Geya və Erebus tərəfindən kənara atıldığı kimi qaranlıq və ağlasığmaz dəhşətlər krallığına atdı. Və onları qovduğu bu krallığı Tartar diyarı, Hades, Unudulma, Ölüm, Qiyamət və Cəhənnəm Krallığı adlandırdı. Daha sonra bu krallığın və onun düşmüş Gözətçilərinin üzərinə Böyük Möhür qoydu ki, bu haqsız və küfr edən mələklər Taxtın qarşısında mühakimə olunana qədər davam etsin. Bu Böyük Möhür Rəbbin Qılıncı ilə yonulmuş üç darvaza daşından ibarət idi. Bu darvaza daşları, ümumilikdə, yeraltı dünyanı və Gözətçilərin Böyük Uçurumunu İnsanın və Cənnətin ali bölgələrindən maddi olaraq ayıran dəqiq, lakin izaholunmaz bir-biri ilə əlaqəli üç bardaq kimi hərəkət edirdi.

Və insan oğulları və qızları günahı oğullarına və qızlarına atdıqları kimi Tanrı, insanın günahlarını və Mələklərlə yaxın əlaqəsini görməzdən gəlmədi.

Onun günahına — Onluq Başçıları və Onun qoşunları ilə zina etməsinə görə

bu cür pis əməlləri gizli saxlamaqda qəsdən iştirak etdiyinə görə — Rəbb başa, ürəyə, bədənə və gözlərə dörd əbədi cəza möhürü qoydu. Başına bilik cəzası qoydu ki, axmaq təbiətinin utancını anlamaq üçün kifayət qədər müdrikləşdi. O, ürəyinə rahatlıq əks-sədalarını yerləşdirdi ki, ruhu qarşısına qoyulan hər bir sınaqdan əziyyət çəksin və əsəbiləşsin. Bədəninə doğum və ölümün yükünü və ağrılarını yerləşdirdi ki, bədəninə torpağa təslim etməzdən əvvəl qısa bir müddət yaşasın. Gözlərinə Dünyanın İşığını yerləşdirdi ki, onlar Allahın və Onun Səməvi Mələklərinin Üzünə kor olsunlar. İnsan həm utanc, həm də dua ilə diz çökəndə belə, Allah onu bu surətdə yaratdı.

Yalnız lütf sayəsində Rəbbin Qəzəbi İnsanı xəyanətkar Gözətçilər qədər tamamilə udmadı; lakin, Allah insana istədiyi təqdirdə eyni lənətə gəlmiş taleyi miras almaq üçün günlərinin məkanını verdi. Vəd edilmiş qurtuluşun qısalmış həyatında Cənnət artıq verilən bir hədiyyə deyil, günahdan bağışlanması ilə qazanılan bir cənnət idi. Və hər hərəkəti, niyyəti və ya sözünün nəfəsi ilə yalnız taleyinin ağası kimi xidmət edəcəkdi. O, öz seçimini edəcəkdi: ya əbədiyyətini Cənnət, Nizam və Qurtuluş Padşahlığında keçirəcək, ya da Tartar, Xaos və Lənət Padşahlığını qəbul edəcəkdi. Allahın tez-tez ölçülməz və sirli şəkildə hərəkət etdiyinə sübutu olaraq, O, İnsanı Mələkdən tamamilə ayırmadı - bəlkə də Onun əvvəlki Qəzəbi Öz oğul və qızlarına və İnsanın oğul və qızlarına olan tükənməz Sevgisindən üstün deyildi. O, hər birinin, sadəcə ağıl və ruh baxımından bir-birinin davamlı yoldaşlığına icazə verdi.

İnsan bu düşmüş Mələklərin şərəfinə ilahi məbədlər tikməyə davam edir, müntəzəm olaraq onların ruhlarını məsləhət, təqdim və kömək üçün çağırırdı. Bu sürgün edilmiş Mələklər Tanrıya və Onun Səməvi Mələklərinə qarşı əbədi olaraq acıqlı olaraq Tartar və Hadesin geniş yeraltı dünyasına sürgün edilsələr də, onlar tez-tez İnsanın qarşısına əvvəlki və tanış gözəlliklərinin siması ilə peyda olur, ona yaradılışın bir çox çılpaq həqiqətlərini - astrologiya, od, metallar, buludlar, tilsimlər, daşlar, heyvanlar, çaylar və okeanlar və hətta bir vaxtlar Göylər tərəfindən qorunan sirləri aydınlaşdırırdılar.

Lakin, xüsusən də itirilmiş gözəlliyindən və əvvəlki pozğunluq və çürüklük azadlıqlarından qəzəblənən bir düşkün Müşahidəçi, ən dərin qaranlıq və mütləq təcrid dövrünə dözdü; çirkinliyini Tartarın ən ucqar yerlərində gizlətdi və özünü ən boş ərazilərdə basdırdı, burada əyri-üyrü yer qara və əyri formalı meşələr kimi böyüdü və suları palçıq və nəfəs alan palçıq gölməçələri kimi qaynadı. Özünün təyin etdiyi sürgününün əsrlər boyu ərzində hətta ən iti Hades Mələkləri belə bir vaxtlar məşhur olan Heylel və Morningstar adlarını unutmuşdular. Lucifaelin seçdiyi

Çürümənin təcrid olunması, solğunlaşdı və ürəyi İnsanın xəyanətinə getdikcə daha çox qəzəbləndi. Və bu qədər dərin narazılıq bataqlıqları altında, onun aramsız kədəri, İnsanın mahiyyətini pozmaq üçün sönməz bir vəsvəsəyə çevrildi ki, İnsan Tanrını və Göyü tərk etsin və nəticədə Onunla eyni lənətlənmiş taleyi bölüxsün. Əbədi məhdudiyətlərinin qaranlığında O, İblisin Özünə çürüdü və bu pozğun və düşmüş İşıq Mələyi qorxunc və acgöz İnkubus Kraliçasına - ölümlülərin müqəddəs xəyallarından Onun yolunu oğurlayan, onların ruhları ilə qidalanan həssas və daim gəzən bir ruha çevrildi.

Böyük Tufandan sonra, Mələklərin əti və bədən formaları yer üzündən qısa müddətə qovulduqdan sonra, yalnız bir-birinin ardınca gələn nəsillər heyvanlar, quşlar və tarlalar üzərində yeganə və ölümlü gözətçi kimi sağ qaldılar. Mövsümlər narahat milçəklər kimi dəyişdi - dağlar və dərələr qalxıb-endi; çaylar Onun daim yüksələn dünyasının əsrlər boyu üzərindən axdı və axıb getdi, ta ki — sakit bir səhər, bağlarını becərərəkən, İnsan Asiyanın qəlbində basdırılmış bir möhürə rast gəldi. İlahi mənşəli ağır yazılı formasıyanı toplayaraq, Zamanın qabığını təmizlədi və onu qorudu, üstündə bir məbəd tikdi. Yarım min ildən çoxdur ki, O, oyma əsəri əziz tutaraq, ona açıq şəkildə qızıl buzov kimi ibadət edir və gizlicə oğrunun oğurlanmış qəniməti qoruduğu kimi eyni əsəbi diqqətlə qoruyurdu. O, həyatını buna əsaslandırır — İnsanın həm qapını açmaq üçün kifayət qədər müdrik, həm də belə bir edama cəsarət etmək üçün kifayət qədər axmaq olduğu o taleyüklü günün qurbanına qədər .

Reims, Fransa ~ Château de Blasi ~ aprel, 1348

"Sən oğlan deyilsən; sən cavansan. İndi bununla oynamağı dayandır və yuxarı bax!" Blasi nəhayət oğlanın məşğul barmaqlarından kiçik bir ağ at çıxardı və çini heykəlciyi öz cibinə qoydu, sonra oğlanı hündür taxta darvazaya tərəf itələdi. "İndi aç onu. Bunun üçün sənə zərər verməyəcək."

"Çıxacaq, elə deyilmi?" Oğlan əsəbi şəkildə soruşdu.

"O, yalnız yerini bilmək üçün gələcək. İndi özünə hakim ol." Blasi əsasını oğlanın belinə vuraraq onu irəli çəkməyə təşviq etdi.

"Amma bacarmıram." Oğlan inildədi və əsanın əli çatmayan yerdən bir addım aralandı.

Blasi mızıldandı. "Bəs səni saxlayan nədir?"

"Darvazadan uçacaq, Fransua əmi! Bilirəm. Uçacaq!"

Blasi ah çəkdi. Qarşısındakı əsanı yellədi, yerə çırpdı, sonra qucağına aldı. Hər iki əlini qızılı sapının üstündə tutdu. İrəli əyilib titrəyən uşağın gözlərinə baxdı . Xəfif bir meh tövlədən əsirdi, Blasinin böyük köynəyini yellədirdi.

yuvarlanan pərdə kimi. Geniş şalvarı ombasından aşağı sallanmış və dizindən qısa kəsilmişdi Budlarına möhkəm dolanan mumiya kimi sarğıları ayaqlarına qədər spiral şəkildə bükərək ifşa etmək üçün. Sarğıların üzərində təsadüfi ləkələr - qırmızı ləkələr var idi. inadkar yaralar sızdı. Blasi sözlərini dəqiq ifadə edərək baxışlarını qıydı. "Elə bu an, hisslərini mənə deməyini istəyirəm, Maykl."

Oğlan baxışlarını aşağı salıb geri çəkildi. "Qorxuram", - deyərək etiraf etdi.

"Bəs sizcə, o, özünü necə hiss edir?"

"Bəlkə də əbədidir," oğlan təklif etdi. "O, bütün dünyada ən alçaq məxluqdur!"

"Sür," Kardinal tüpürdü. "O, sadəcə özünü pis göstərir. Əslində, o, qapalı və qorxuludur. Qorxusunu necə ifadə edəcəyini bildiyi yeganə yol budur - qorxulu görünməklə."

Oğlan başını qaldırdı, qaşlarını qaldırdı və gözlərində yeni bir parıltı göründü. "Qorxuram? Mən?"

"Əlbəttə ki, elədir! Amma əgər sən də ondan o qədər qorxursansa, onda necə..."

"Ona minməyi gözləyirsən?" Oğlan dönüb tövlənin qapısının çürümüş və çuxurlu taxtalarına baxdı, azadlığı gözləyən sakit və səbirli güc barədə düşündü. Blasi davam etdi. "Ona qorxmadığını göstərməlisən. Yalnız bundan sonra o səndən qorxmayacaq." Blasi əsasını oğlana tərəf göstərdi. "Maykl, ilk addımı sən atmalısən." Ona nəzarət et və özünü sənə bir parçan kimi hiss etdir - hər hansı bir at öz atlısından ayrılmaz. Yalnız bundan sonra o, öz yerini biləcək. Məni toplayırsan? Maykl çiyinlərini aşağı salıb şikayətləndi: "Bəs qorxduğu üçün üstümə ayaq bassa necə?"

"Elə bir şey baş verməyəcək", Blasi mızıldandı. "Gəl!" O, tövləyə tərəf axsayaraq getdi. Oğlan möhkəm dayanaraq etiraz etdi: "Bəs Fransua əmi!"

"Amma heç nə! İndi gəl!" Blasinin təbliğ etdiyi kimi oğlan qəzəblə razılaşdı. "Sən mənə dedin" Bir dəfə külək kimi minmək istəmişən, elə deyilmi? Bu, xüsusi bir atdır - güclü bir ruh. Və sən də atan kimi, bəli - bir cəngavər kimi minmək istəyirsən? Və ingilislərə qarşı minmək?

"Amma o atın üstündə yox! Anam dedi ki, onunla bağlı nəsə problem var - onun bir vəhşi və pis göz."

Blasi dabanında fırlandı. "Pislik? Maykl, onunla belə bir şey yoxdur. Sənə anan sadəcə anaların olmaq istədiyini məsələlərdə həddindən artıq həssasdır. Gəl." O, tövlənin arxasına doğru davam etdi və torpaq döşəməyə yığılmış geniş ot yığınının yaxınlığına yaxınlaşdı. Oğlan ara-sıra tərəddüdlə onun ardınca getdi. "Bundan əlavə, onun ruhuna hakim olmağın düzəlməyəcəyi qədər dəhşətli bir problem yoxdur. Əgər onun nəzarətsiz narahatlığını idarə etsəniz, o, sizə yaxşı xidmət edəcək. Əvvəlcə ikiniz tanış olmalısınız." Blasi sonuncu tövlənin qarşısında dayandı və əsasını vurdu.

cırıq tövlə qapısının qifilina söykəndi. "İndi darvazanı aç və onu irəli apar, necə ki, hər hansı bir yaxşı cəngavər layiqli bir atı apara bilər."

Maykl irəli süründü, qapının qifilini açdı və tələsik əmisinin yanına çəkildi. Qapı Cırıltı ilə açıldı və tədricən genişləndi, başı dik, qulaqları çevrilmiş və gözləri oğlanın gözləri kimi ağ olan nəhəng qara bir dişinin simasını göstərdi. Heyvan tövlənin içində dövrə vuraraq üfürdü və tapdaladı. Dırnağını tozun üstünə sürtüb irəli atıldı.

"Yox!" Blasi əsasını yuxarı qaldıraraq onun qaçışını dayandırdı. "Yenə də! Sadə!" At tövlənin dərinliyinə çəkilərkən həyəcədən başını yelləyərək kişnədi.

Kardinal gülümsədi, sərt gözü ilə atın gözünə baxdı, sanki qoca kişinin baxışlarından hipnoz edilmişdi. "Bəli, edəcəksən" deyərək əsanı aşağı endirərkən pıçıldadı. Qəfildən səsinin tonu həm uşaqcasına, həm də qorxunc idi. "Gördün? Əvvəlcə ona ağası olduğunu bildirməlisən." Üzündə təbəssüm var idi.

"O, həqiqətən də müstəsna bir varlıqdır - külək kimi." Keşiş boğazını təmizləyib özünü toparlamazdan bir an sonra. "İndi, Maykl, istəyirəm ki..." O, baxışlarını atdan çəkdi və Mayklın ondan xeyli aralıda dayandığını, tövlə dirəyinə sarılıb onun arxasından vəhşicəsinə baxdığını gördü. Blasi çevrildi.

"Maykl! Bu an yanıma qayıt! O, gəlməyəcək... Uff!" Blasi ayağa qalxdı və at onun yanından keçərkən başı ilə ot tayasına doğru fırlandı. Vəhşi heyvan tövlədən çıxıb çölə çapdı. Blasi inildədi və hərəkətsiz uzandı, boş köynəyi artıq başının üstünə düşmüşdü.

Mayklın "Sənə demişdim axı, Fransua əmi! Qapını açanda həmişə belə olur!" deməsini eşidəndə o, yalnız qəhqəhə səslərini eşidə bilirdi.

"Bədir, Maykl!" Blasi heyrlənmiş, lakin zərər görməmiş halda dik oturdu və köynəyini başının üstündən çəkdi. Maykl özünü düzəldib köynəyindən saman çıxararkən onu danladı. saç. "Qaçmasaydın, bəlkə də bu baş verməzdi." Ətrafa baxdı. "Əsam haradadır?"

Oğlan qəhqəhə çəkərək ona tərəf qaçdı. O, ot tayasından əsanı götürdü və Blasiyə verdi. Tövlə dirəyinə doğru cəld bir jestlə uşaq məntiqi təklif etdi.

"Fransua əmi, sən ağacın arxasında gizlənməli idin."

"Xeyr, Maykl. Kaş ki, sənə baxıb ona arxamı çevirməsəydim..." Blasi əsasını yanına qoyub irəli əyildi və ayağa qalxmağa çalışarkən inildədi. Sonra ah çəkdi və otların içinə çökdü. "Get ananı gətir, oğlum."

Bunun əvəzinə, oğlan qəhqəhə çəkdi və Blasinin yanındakı otluğa girdi. "Bilirəm ki, niyə həmişə əsəbidir." Blasi sadəcə dodaqlarını büzdü və tövlənin damına baxdı. Oğlan otluğa pələng kimi sürünərək Blasinin qulağına yapışdı, sonra yerə yığıldı və əlləri ilə bir sirr pıçıldadı. "Çünki onun içində şeytan var!"

Blasi gözlərini Maykla zillədi. "Boş danış; daha danışma!"

Oğlan başını yellədi. "Niyə?"

"İblis yalnız insanlara zərər verir, heyvanlara yox."

Maykl yuvarlanıb otda bir deşik açdı ki, otların torpaq döşəməsi görünsün tövlədə. Üzünü yuvaya soxub danışdı, sözləri boşluğun içində boğuc səslə Blasidən soruşdu. "Əgər mən heyvan olsaydım, onda şeytan mənə zərər verə bilməzdi?"

"Sən heyvan deyilsən. Sən oğlansan. Və şeytan oğlanların ağına onların heyvan ola biləcəyi barədə təsəvvürlər salır."

Maykl çuxurun daha dərininə əlini uzadıb torpağı qaşdı və sonra çuxurdan bir ovuc toz çıxardı. Onu çiyinə atdı, ovuclarındaki tozu çaldı və barmaqlarını iylədi. "İblisin harada olduğunu bilirəm, Fransua əmi." Oğlan düzəltdiyi çuxurun içini göstərdi. "O, orada, deyə bilməyəcəyim yerdedir."

"Sözü demə," Blasi otların dərinliyinə oturarkən əllərini başının arxasına qoyub barmaqlarını bir-birinə sıxaraq tavana baxmağa davam edərkən cavab verdi.

"Bəli. Və o, orada həbs olunub, çünki Allah onu pis olduğuna görə cəzalandırır. Pis davrandığınız zaman cəzalandırıldığınız kimi, insanlara pislik yaydığı üçün də İblis cəzalandırılıb."

Oğlan Blasini soruşmazdan əvvəl onun olduqca elementar bənzətməsini nəzərdən keçirdi. "Bəs Fransua əmi, əgər pah— pestinense şərdirsə, onda şeytan bunu necə etdi?"

Bəs niyə Allah ona icazə verir?

Blasi qəhqəhə çəkdi. Buna zərərverici lənət deyilir, Maykl... Vəba. Və şeytan bacarmaz onun həbsindən çıx.

"Bəs onda o, bunu necə bacardı?"

"Sən böyüyəndə, bu kimi şeyləri müzakirə edəcək qədər məlumatlı olanda bu barədə danışarıq."

Oğlan onun yanında tərpendi. "Amma mən daha böyükəm, Fransua əmi! Mənə deyə bilərsiniz."

Blasi oturub oğlanın qoluna toxundu. "İndi isə bil ki, Allahı bütün qəlbinlə sevməlisən. Sən Allahı sevirsən, elə deyilmi?"

"Mən Allahı sevirəm; və İblisdən nifrət edirəm!" dedi Mikayıl. "Və bilirəm ki, Allah yaxşı işlər görür, İblis isə pis işlər görür, Allah yaxşıdır, İblis isə şərdir. Görürsən, mən indi daha böyükəm!"

"Bəli, sən belə böyüyürsən — Yaxşılıq Tanrıdır, şər isə İblisdir. Ona görə də yalnız yaxşılıq et."

Blasi Mayklın başını ovuşdurub gülümsədi. "Atan sənənlə fəxr edərdi."

Oğlan dizləri üstə irəli əyildi, ot tayasından uzun bir saman götürdü və barmaqlarında fırlatdı. "Əmi Fransua, mənə dua etməyi öyrədə bilərsinizmi?"

Kardinal ona inanmazlıqla baxdı: "Sən artıq dua etməyi bilirsən."

"Xeyr, yəni, başa düşmədiyim digər sözlərlə necə — həqiqətən də çətin — dua etdiyiniz kimi ? Mənə öyrədə bilərsinizmi?"

Blasi Mayklın Latın duası ilə bağlı sadəlvəhcəsinə istinadına güldü. "Bəli, edə bilərəm. Cəngavər və keşiş olmaq istəyirsən ?"

"Əgər mən bu başqa sözlərlə dua etsəydim, onda Allah həqiqətən də İblisi öldürərdi." Blasi uşağın daim böyüyən gözlərində bir parıltı gördü və davam etdi. "Yaxud bəlkə də sözləri bildiyin üçün Allahdan onu öldürməsinə istəyə bilərsən ! Bunun baş verməsi üçün dua edə bilərsənmi?" Blasi başını yellədi və çənəsini yerə qoydu. "Dua belə təsir etmir, Maykl." Bəlkə də yaşılandanda...

Oğlan samanı yerə atıb barmaqlarını qaşdı. Blasi diqqətini ayaqlarına yönəltdi , sarğılarındakı qan ləkələrini oxşadı. Blasi oğlanın köynəyinin qolundan dartdığını hiss etdi. "Əmi Fransua?"

"Bəli?"

"Niyə Allah şeytana atamı, əmim Jak və başqalarını öldürməyə icazə verdi?"

"Bu, döyüş idi, Maykl, kişilər adamları öldürürdülər. Amma eşitmək istəsən, sənə bir sirr deyə bilərəm ", - deyə o təklif etdi.

"Mənə deyin! Bu nədir?"

Blasi əlini oğlanın çiyinə qoydu. "Atan və Jak əmi üçün dua etdim və bu sözləri də işlətdim . Bilərsənmi Tanrı mənə nə dedi?"

"Nə?"

"O mənə dedi ki, onlar indi Cənnətdədirlər. Atan bu anda sənə gülümsəyir - qiymətli vaxtın gələndə ona qoşulmağın gözləyir."

"Yəni mən öləndə?"

Blasi ah çəkdi. "Bəli... onda."

Maykl nəfəsini kəsdi və əyildi. "Amma ölmək istəmirəm . Səni həşəratlarla birlikdə torpağa atırlar və sonra sümüklərin tökülür. Bir vaxtlar basdırdığım bir quşu qazdım və qalan tək şey onun lələyi və ya əti deyil, sümükləri idi."

Kardinal başını yellədi. "Amma ruhlarımız torpağa basdırılmayacaq, Maykl. Bədənimiz ölür — ruhlarımız Cənnətə gedir. Görürsünüz ki, biz heç vaxt həqiqətən ölmürük. Bu, sadəcə olaraq belə görünür, çünki biz həm cismani, həm də ölməz ruhumuzuq və çox vaxt bizə güclü təsir göstərən cismani təbiətdən kənara çıxma bilmirik.

"Bəs Fransua əmi, əgər ruhumuzu görə bilmiriksə, onun gerçək olduğunu haradan bilirik ?"

"Bunu görməyə ehtiyacımız yoxdur, Maykl. Allah bizə artıq deyib. O, bizi sevir və istəyir ki, biz..." Onunla birlikdə ol.

Oğlan bir neçə anlıq dayandı, sanki düşüncə içində idi. " Tanrı ilə danışmağım üçün mənə başqa sözləri öyrədə bilərsənmi ?"

"Hər dua edərkən Allahla danışsan. Başqa sözlərə ehtiyacın yoxdur."

Oğlan başını yellədi və qətiyyətlə cavab verdi: "Amma mən danışırım, ona görə də O, mənimlə səninlə danışdığı kimi danışacaq ! O, heç vaxt mənimlə danışmır, amma sonra mən həmişə yuxuya gedirəm".

Blasi qəhqəhə çəkib oğlanın sinəsinə vurdu. "O, səninlə ürəyində danışır. Sən Ona daxilən qulaq asmalısan."

Maykl ürəyinin döyüntüsünü hiss etmək üçün əlini sinəsinə tutdu. Sonra başını qaldıraraq tövlənin damını yoxladı. Nəhayət, əlini aşağı saldı, ot tayasındakı dəliyə baxdı və Blasiyə tərəf döndü. "Əmi Fransua, cənnətdə olsaq, şeytan bizə zərər verə bilərmi?"

Blasi qəhqəhə çəkdi. "Əlbəttə ki, yox!"

"Onda mən Cənnətə getmək və atamı və Jak əmimi yenidən görmək istəyirəm. Ola bilərmi?"

Blasi oğlanın başını ovuşdurub gülümsədi. "Cənnətə getmək istəyirsən?"

Oğlan gülümsədi və ovucları ilə ota ayağa qalxdı, qollarını açdı. "Mən Mələk olacağam və həqiqətən, çox sürətli uçmaq üçün qanadlarım olacaq ki, şeytan məni tuta bilməsin!" O, ot tayasından qopub tövlənin ətrafında fırlandı, uçmaq kimi davrandı. arxasına saman səpərkən dedi: "Belədir, Fransua əmi! Görürsən nə qədər sürətliyəm?" O, fırlanaraq fırlanaraq fırlanmağa başladı. Bir neçə dəqiqədən sonra Maykl yelləndi və yerə yığıldı. Sərxoş baxışlarla və təbəssümlə soruşdu : "Sürətli uçurdum, elə deyilmi? Külək kimi?"

"Həqiqətən də, sən elə idin, Maykl," Blasi onu əmin etdi. "Hər şey külək qədər sürətli və daha da sürətlidir. İndi get ananı mənim üçün gətir."

Bunun əvəzinə, oğlan diqqətini tövlənin döşəməsinə yönəltdi və tozu bir yığına yığıdı. Torpaq yığınınə baxdı və təbəssümü yox oldu. Sonra yöndəmsizcə ayağa qalxıb Blasidən soruşdu: "Tanrı ingilislərin cənnətə getməsinə icazə verəcəkmi?" Blasi torpaqda düzgün sözləri axtardı və Maykl davam etdi: "Çünki ingilislər ora gedərsə, mən də gedəcəyəm." onları atmaq üçün — onlar atamı və əmim Jak əmimi öldürdülər və buna görə də bizimlə ola bilmirlər." O, toz yığınını tövlənin döşəməsinə təkidlədi. Blasi oğlanın sözlərində öz narahat ürəyindən tez-tez eşitdiyi eyni sarsılmaz qəzəbi gördü . Oğlan toz yığınının sonuncu dayandığı yeri tapdaladı. "Və sonra İblis Sümükləri qopub düşənə qədər onların üstünə böcək kimi basacaqlar !

"Maykl! Bəsdir!" Blasi tüpürdü. "Tanrı bu sözləri eşitməyəcək!" Uşaq sanki birdən onun harada olduğunu öyrənmək istəyirmiş kimi Blasiyə baxdı. Blasi Mayklın gözlərinin yaşardığını gördü və Kardinal öz sinəsindəki kinli nifrət üzərində düşünərək ah çəkərək çənəsini aşağı saldı . Blasi uşağı çağırırdı. "Gəl". Oğlan Blasinin qucağına girdi . Onlar bir-birini səssizcə qucaqladılar, heç bir söz, dua və ya ifadə edə bilməyən sakit və uzunmüddətli bir ağrını bölüşdülər. vəd kifayət qədər ifadə edə və ya rahatlıqla bilər.

Nəhayət, Blasi oğlanı yumşaltmaq üçün danışdı: "Sənin hələ də anan və mən varıq. Sən Blasi adını daşıyaqsa və ananı özün kimi gözəl uşaqlarla yumşaldacaqsa . Bəli, əgər onları öyrənmək istəyirsinizsə , sənə başqa sözləri də öyrədəcəyəm ."

"Səni sevirəm, Fransua əmi," Maykl Blasinin boynunda boğuş səsə mızıldandı .

"Mən səni etdiyim kimi", Blasi Mayklın başını sığallayaraq cavab verdi. "Sən mənim heç vaxt sevməyəcəyim oğlunsan" "Var." Ah çəkdi, oğlanı yavaşca özündən uzaqlaşdırırdı və əlinə kiçik bir çini at qoydu. "İndi yaxşı oğlan ol və ananı mənim üçün gətir. Gün gecdir."

Oğlan burnunu çəkdi, özünü düzəltdi və gülümsədi. "Bəli, Fransua əmi."

Sonra Maykl burnunu qoluna sildi və tövlədən çıxdı. Blasi otların üstünə arxaya yığıldı və üzünü ovuşduraraq inildədi.

Kardinal tövlənin girişinə baxaraq, yüngül və tələsik yaxınlaşan addımların səs-küyünü dinlədi. Arıq orta yaşlı bir qadının — Rene de Blasinin dul arvadı Alsa de Blasinin — çəpərə qaçdığı bir vaxtda o, dik oturdu .

"Fransua!" deyərək qışqırdı, əllərini önlüyünə silərək tövlələri axtardı.

"Budur," Blasi əlini yelləyərək mızıldandı.

O, irəli qaçdı. "Rəhmli Tanrım, buraya nə var? Sən zədələnmişən?"

"Yalnız yığıldım," Blasi əlini uzadaraq dedi. "Və əgər mənə ləyaqətini göstərməyə icazə versəniz..." ayaqda durmaqdan—"

Qadın onu ayağa qaldıraraq şikayətləndi: "Görürsən nə baş verib! Gəzə bilməzsən. Sarğılarına diqqət et! Onlar çirklidir və yaralar indi yenidən qanayır - əvvəlkindən daha çox". Blasi sadəcə gülümsədi və əsasına söykəndi . O, Alsanı cəlbedici hesab edirdi, amma xüsusilə qəzəblənəndə çox gözəl idi.

"Ayağa qalxmalısən! Niyə buradasan?" Alsa ondan soruşdu. "Bəs Maykl da burada idi?"

Blasi açıq tövlə darvazasına işarə edərək başını tərpətdi. "Yenə qaçıb".

Alsa qapısı açıq olan boş tövləyə baxdı və ikrahla başını yellədi. " Əbədi olaraq itib getsəydi, bizim üçün daha yaxşı olardı. Düşünürəm ki, o, nəhayət səni tapdalayıb. Xoş üzlə deyən , niyə onu burada saxlayırsınız? Əgər Maykl üçün deyirsinizsə, mən bunu edə bilmərəm!" O, işarə barmağını tövləyə tərəf sürtdü . "Mən Mayklın o tərəfdə olmasını istəmirəm - o şey! Başqa heç nəyə bənzəmir ."

"Əslində, bu, daha üstündür", - Blasi atı müdafiə etdi.

"Aa?" Qadın başını əydi. "Bəs dəmirçi niyə bunu digəri ilə dəyişdirməyə bu qədər can atırdı? Sənə deyirəm ki, o, bütün ömrü boyu atları dəyişdirib. Bu heyvanları bu qədər yaxşı tanıyan, bu sənətdə bu qədər təcrübəli olan bir adam niyə özünü qısaltmağa bu qədər can atır?"

Blasi ah çəkdi. "Sənə dediyim kimi, Alsae, onun ombasında nəsə problem var idi — hətta uzun bir arabanı belə çəkməyə yaramırdı . Bəlkə də dəmirçinin digər at üçün başqa bir potensial alıcısı var idi, o da böyük bir məbləğ ödəmək istəyirdi — sonsuza qədər fərziyyə irəli sürmək olar ."

Alsae kinayəli bir gülüş buraxdı. "Fərziyyə edirsən?" Yenə də qəhqəhə çəkdi və sonra özünə gəldi , əllərini belinə qoyub gün batımını seyr etmək üçün arxasını çevirdi.

"Yeri gəlmişkən, sizə bildirməliyəm ki, bu gün çörəxanadan qayıdarkən Avinyondan olan kifayət qədər tanınmış bir ruhani ilə danışmaq şərəfinə nail oldum. O, özünü yaxşı aparırdı - hətta mehriban bir növ - və Papa Sarayının içində baş verən hadisələrdən yaxşı xəbərdar idi ." Blasi əsasının üstündə sərtləşdi. Çənəsini yerə qoyub tövlələrə baxdı.

"O, hətta səni də tanıyır", - deyə əlavə etdi.

Blasi tamamilə geri dönməzdən əvvəl onun qolundan yapışdı: "Bu keşiş kimdir və ona nə dedin?"

" Məni incidirsən! Əlini aç!" Alsae qolunu ondan çəkib bluzasını düzəltdi.

"Bağışla," Blasi cavab verdi. "Mən sadəcə ..."

Alsae nəfəsini kəsib ondan üz döndərdi. Qollarını çarpazlayıb bu gün torpağa qeyri-adi dərəcədə parlaq bir parıltı saçan qaranlığın başlanğıcına baxdı, sanki səma sürətlə doğan şəfəqlə hərəkət edirdi. "Biz cəmi bir neçə kəlmə danışdıq", - deyə o, bildirdi.

- deyə etiraf etdi və sonra geri dönüb ona baxdı. Gözləri onun sarğılı ayaqlarına dikildi . - Amma mən ondan Saray Mətbəxindəki yanğın barədə soruşdum və o, sizin təsvir etdiyiniz kimi bir anı xatırlaya bilmədi. - Qadın onun gözlərinə baxdı.

Blasi dodaqlarını büzdü və gözlərini çevirdi. "Yandığımı xatırlamadığımı desəm , bu, xəsarətlərimin yox olmasına səbəb olarmı? Həqiqətən də, Alsae, bir insanın şübhəsi və ya təsdiqlənməməsi digərinin günahkar olduğunu göstərmir."

"Sən Kardinalsan," Alsae soyuqqanlıqla dedi. " Tanrının gözündə bu cür nəticələr barədə daha yaxşı bilməlisən , elə deyilmi?"

Blasi ona sərt bir baxışla baxdı: "Əlbəttə ki, etməliyəm. Sənə demişdim ki, sağalana qədər harada olduğum barədə danışmağımı istəmirəm ."

Alsae gülümsədi və çiyinlərini çəkdi. "Və soruşduğunuz kimi, mən də etmədim."

"Əla," Blasi quru bir şəkildə dedi. "Buradan ayrılmaq?" O, axsayaraq ona tərəf getdi dayanacaqda girmək mümkün olsa da, Alsae bir neçə addımdan sonra onun qolundan tutaraq saxladı.

"Fransua, şübhəsiz ki, bilməli olduğum bir şey var."

"Bu nədir?"

"Həm Tanrı adamı, hətta kardinal, həm də oğlumun yeganə sağ əmisi kimi, səndən mənə həqiqəti deməyini gözləməliyəm."

Blasi ah çəkdi, əsasına söykəndi və ayaqqabılarındakı köhnəlmiş ləkələrə baxdı.

gözlərinə baxmadan əvvəl. "Nədir?"

"Yenə də, bu atı haradan əldə etdiyini dedin?" deyə qadın səsinə kəskinləşdirərək etiraz etdi.

"Sənə dedim axı... saray tövlələrindən. Yer üzündəki həyatımız üçün eyni sualı düşünməliyikmi?"

Alsa dodağını sərtləşdirdi və qətiyyətlə başını tərpətdi. "Etməliyik." O, qucaqlamadan əvvəl gözlərini başqa tərəfə çevirdi. əllərini çiysinlərinə qoyub onun gözlərinin içinə baxdı. Qadın zorla gülümsədi. "Bir neçə gün əvvəl dəmirçi ilə danışdım və o, mənə güldü. Dedi ki, atın ombasında heç bir problem yoxdur və mənə də dedi ki, bu, adi at deyil.

çünki orada danılmaz işarələr var idi — Əlahəzrətlərinin Kral Qvardiyasının işarələri. İndi səndən soruşuram, Fransua: bu necə ola bilər?

"Kral Qvardiyası?" Blasi inanmazlıqla soruşdu. "Mən atı papa tövlələrindən çıxardım." "Bu, Müqəddəs Taxt-Tacın mülkü idi." Sonra gözləri qıyıldı və Blasi ilə Alsa arasında sanki hər biri digərinə baxmağa çalışmış kimi bir baxış parladı. Alsa ilk başını çevirən oldu.

"Dəmirçinin səhv etdiyini başa düşdüm," dedi qadın. "Amma o, mənə atın geri çəkilməsini, hücum etməsini və yanlara doğru hərəkət etməsini, yan üstə düşüb ölü kimi hərəkətsiz uzanmasını necə əmr etdiyini danışdı. Döyüş üçün təlim keçməmiş bir at bu cür əmrlərə başqa cür necə tabe ola bilər? Bəs niyə Müqəddəs Taxt-tacın atı bu qədər təcrübəli ola bilər?"

Blasi çiysinlərini çəkdi. "Mümkündür ki, bu, əvvəlcə Taxtın əlinə keçməzdən əvvəl döyüş meydanından gəlmişdi. Məsələn əbədi olaraq həll olunmadan nəzərdən keçirə bilərik." "Bəlkə də," Alsa, demək olar ki, əmin olmadan cavab verdi.

Onlar tövlədən çıxanda Alsa uzaqdakı meşə zolağına baxdı. "Yaxşı. İlk işıqda atınızı axtarıyıq. O, çox gəzməyəcək." O, Blasinin boş qolundan tutub evə tərəf getməsinə kömək etdi.

"Yaxşı atdır," Blasi dedi. "Ona kifayət qədər vaxt ver ki, özünə gəlsin."

"İştahan qayıtdı?" deyə Alsa soruşdu, sanki bu mövzudan bezmişdi.

"Aclıqdan əziyyət çəkirəm", Blasi etiraf etdi.

"Eşitmək istədiyim budur. Boşqabın dolub daşacaq, fincanın daşacaq və hətta təzə çörək də olacaq.

Nahardan sonra dincəlməlisən. Sarğılarını dəyişməli və səni yenidən görkəmli kardinal təyin etməliyik." Qadın onun əlini sığallayıb gülümsədi. "Bəlkə sən özü Papa ola bilərsən. Bəs onda

Mikayıl sənə necə müraciət edəcək?" deyə gülümsəyərək soruşdu. "Əmisi kimi?" Blasi zəifcə gülümsədi

və başını yellədi.

Onlar yavaş-yavaş şatoya tərəf getdilər və sonradan çökən sükut içində uzaqdan bir itin aramsız ulamasını eşitdilər. Onların arxasında əlaqaranlıq çölə çökdü və oradan keçdi.

Nazik, süpürgəçi buludlar, yalnız ən parlaq ulduzlar özünü göstərirdi. Qalanları isə göyləri bürüyən boz ləkə ilə yuyulub getdi. Ulama səsi davam edirdi, qorxunc çağırış və bədnam inilti, nəyinsə ciddi şəkildə səhv getdiyini, bəlkə də üfüqdə küləkdəki qanadlar kimi irəliləyən böyük və dəhşətli bir şeyin göründüyünü göstərirdi .

~*~

Blasi Reyms şəhərində tək qaldığı müddətdə belə, ucqar Qardiens Abbatlığı, əsgərlərin, rahiblərin, zadəganların və atların parçalanmış və bir-birinə qarışmış qalıqları ilə dolu olan , sirli qırğınların tərk edilmiş bir döyüş meydanı kimi görünə bilərdi . Blasi ikinci Darvazanı açmağı bacardığı o dəhşətli gecədən bəri yüzlərlə kişi parçalanmış və atılmış vəziyyətdə uzanmışdı, onların qırıq hissələri Abbatlıq kilsəsinin uçan heykəllərinin onları sonuncu dəfə buraxdığı yerə qoyulmuşdu. Səpələnmiş qalıqlar o qədər dərin bir şəkildə uzanmışdı ki, tamamilə dağılıb küləyin çoxdan qoxusunu itirdiyi, yalnız ağardılmış sümüklərin, cırıq paltarların və inadkar saç dəstələrinin arasından fit çaldığı hava şəraitinə məruz qalmışdı. Abbey yamacı indi tərs çevrilmiş, yuxarı tərəfi açıq bir qəbiristanlığa və bütün bəşəriyyətə qarşı açıq bir təhqir nöqtəsinə çevrilmişdi.

Kapitan Bornun palçıq təpələri çoxdan kafedralın xarici çatlarından aşınmış və bu da onun saxlamağa çalışdığı iyrəncliyin kifayət qədər havalandırılmasına imkan vermişdi . Kilsənin içərisində və qurbangahın altında, ölüm tüstüsü buraxan altı tonluq baş daşı ilə kəsilmədən fırlanan sütunun iniltiləri və fəryadları davam edirdi. Duman gecələr təkrarlanan duman idi və daha çox proqnozlaşdırıla bilən və havadar bir gecə həyatı kimi davranırdı. Axşam dumanını dağıtmaq əvəzinə, orqanizm. Alaqaranlıqda o, kilsədən gizlicə çıxıb təpənin üzərindən o qədər qaranlıq xalçası kimi açılırdı ki, suyun və daşın hər səthindən bütün parıltı və işığı udurdu. Duman özünün qabarıq özünü yerin üzərində, şafəqə qədər, yandırılmış torpağı təslim edənə qədər saxlayırdı. Həmişə ölümcül pərdə Abbey təpəsinin yamacından yuxarı çəkiliydi. və növbəti alaqaranlığı gözləmək üçün kafedrala çəkildi. Duman gecənin qaralması kimi çətinliklə tanınırdı, lakin davamlı bir vəba kimi, hər gecə daha çox ərazini bürüdü və Fransa kəndlərini tədricən boğdu. Ardınca alağ otları və kollar qəhvəyiləşdi, bütün ağaclar çılpaqlaşdı, gölməçələr və çaylar irinlədi və hər canlı - insanlardan itlərə qədər - siçovulları birələrə təslim etdi — qarnını fasiləsiz varlığa təslim etdi. Ümumilikdə, yanan buxar şeytani bir müdafiə xətti kimi xidmət edir və daim genişlənən bir xəndək təqdim edirdi. Açılan Qapı Daşını qorumaq üçün ölüm.

Lakin azğın səyyah üçün dumandan daha artığı var idi. Abbatlığın

Qərb üfüqi gün işığının son şüalarını boğdu və kafedralın kostik qıvrımları meşənin dibinə yuvarlandı, kafedralın damının yuxarı hissələri qarğaların kakofoniyası kimi göyə qalxan kaosun yüksəlişi ilə canlandı. Qranit heykəllərin fırlanan sütunu ulduzlara doğru spiral şəkildə hərəkət etdi və bu hava iyrəncliyi toplandı. qanadlı iblis dəstələri kimi kənd yerlərini gəzən çoxlu sayda gəzən sürüyə ovla məşğul olur, tapdıqları bütün canlıları yeyirdilər. Ölümçül duman kimi, onlar hər gecə yeni torpağı örtərək, yaşayış məntəqələrinə getdikcə daha yaxından uçur və yaxınlıqdakı Murat, Vik-sür-Sere və Sen-Flur şəhərləri üçün getdikcə artan təhlükə yaradırdılar.

Bu hava canlıları əsl Qrotesk deyildilər, çünki hər birinin bənzədiyi Qroteskin əti günəş işığına məruz qalaraq çoxdan ölmüşdü. Heykəllər sadəcə olaraq indi İbtidai Damonların yaşadığı canlı bənzərlərinin qranit formaları idi: açıq Qapı Daşından qaçan ruhlər - Eljonun əsl təbiətinə heç bənzəməyən efir və cismani Damonlar. Qaya formaları, yaradılışının ilk günlərində Cəhənnəmə atılan cinlərin təcəssümü və sahiblənmiş daşlardan başqa bir şey deyildi. Bir vaxtlar bu bədənələrə sahib olan Eljo çoxdan günəş tərəfindən bərkimişdi. İndi yalnız Damonlar onlara sahibdirlər, kölgəli torpaqların daim genişlənən genişliyinə qorxu yayaraq ayın altında bir tək hərəkət edirlər .

Getdikcə daha çox kənd sakini sürünən kostik duman və onun məşhur uçan heykəlləri haqqında məlumat əldə etsə də və bu böyüyən bədheybətlərdən qaçmaq üçün bir vasitə tapsa da, az sayda kənd sakini cəhənnəmin ən qüdrətli və ölümçül planlarından qaça bildi. Böyük Vəba Qara dənizdən çıxan bir əjdahaya bənzəyirdi. Onun üç adı var idi: Buboniya, Pnevmoniya və Septisemiya. Üç başlı canavar qara siçanın belində gedirdi və fransızlar tərəfindən Qara Ölüm adlandırıldı və Cəhənnəm də onun ardınca gəldi.

Bu, həqiqətən də şeytanın içkisi idi. Asiyanın altmış altı faizi ölümün iyrənc qoxusu altında qalsa da, Lüsifaelin insan ruhuna olan iştahası sadəcə yarıda qalmışdı. O, bütün Onu özü ilə birlikdə, əbədi olaraq həbsdə görmək istəyirdi. Beləliklə, 1347-ci ildə, oktyabr ayının son günlərində və böyük bir məhsul ayının altında Qara Ölüm Santa Qodeberta gəmilərinə, gəminin iplərinə və bütün Avropa xalqlarına hücum etdi. Cəmi bir neçə gün ərzində Lüsifaelin ölümçül içkisi Messinanın qaynar dəniz limanını boğdu və zəhərli dəniz küləyi kimi içəri əsdi.

Messina şəhərini su basdıqdan sonra, vəba Kataniya şəhərinə əlli mil cənub istiqamətində yayıldı. Dərhal sakinləri epidemiyanın başladığını aşkar etdilər və şəhərlərini mühasirəyə aldılar; lakin yayıldıqca bu əks hərəkət çox gec oldu. Kataniya yetişmiş suluq kimi partladı və saysız-hesabsız buşel qara alma verdi. qızdırmalı qoltuqaltılarının altında. Kataniya şəhəri yayılmanın təsirinə düşərkən

Vəba, Venesiya şəhəri də solğunlaşdı və gündə altı yüz cəsəd ortaya çıxdı. Venesiyalı həkimlər özlərini böyüyən xəstələrə məruz qoyduqları zaman, onlardan on nəfərdən səkkizi zəhərli alma cücətiləri çıxardı və onlar da öldülər. Pis bir cadugər Lüsifael idi - hamısı deyilənə görə, Venesiyanın üçdə ikisi öldü və cəsədləri günəşdə çürüdü.

Lucifael Qara Alma Məhsulunu yığmağa davam edərkən Buboniya, Pnevmoniya və Septisemiya hökm sürdü . O, üç dişli çəngəlini itələdi və Avropanın cənub-mərkəzi sahillərini zəbt etmək üçün üç bəlasını daha şimala itələdi. Yaxınlıqdakı Sardiniya və adaları Korsika öz alçaq dahiliyi ilə partladı və Messinaya üzən və limandan çıxmaq əmri verilən on iki ticarət gəmisindən üçdə biri sonda Genuya dəniz limanında lövbər saldı . Messinada olduğu kimi, Genuya liman rəsmiləri qəfildən gəmilərdə vəba olduğunu aşkar etdilər və gəmilərə əmr verməzdən əvvəl onları yanan oxlarla uzaqlaşdırdılar. Xəstə heyət Marsel və Barselona dəniz limanlarına doğru yola düşərək tabe oldu, lakin xəstə siçovulların daha çoxunu limanlarındakı Genuya doklarına atdı. Cəmi bir neçə gün ərzində bütün şəhər iylənmiş bir məzarlığa çevrildi.

Dağıdılmış donanmanın bir hissəsi Marsel dəniz limanına çatanda hakimiyyət orqanları çirkələnmiş gəmilərin qalmasına icazə verdi, lakin bütün gəmilər və yüklər müsadirə edildi. Yoluxmuş dənizçilər və siçovullar şəhərə yayıldı və bir aydan az müddətdə İblis xəstəliyi şəhəri uddu. Həbsxanaların və monastırların qapalı ərazilərində yaşayan qurbanlar üçün divarlı tikililər çürümüş çəlləklərə çevrildi, çünki onların içərisində ölənlərin sayı on nəfərdən səkkizə çatdı , hətta bəzilərinə tamamilə məhv oldu. Bir vaxtlar qaynar liman şəhəri olan Marsel susdu. On beş min kişi, qadın və uşaq kül və toza çevrildi.

1348-ci ilin əvvəllərində Qara Ölüm Donanmasının sonuncu cırıq qalıqları Barselonanın limanlarına girdi . Marseldə olduğu kimi, liman rəsmiləri gəmiləri müsadirə etdilər və çirkələnmiş heyəti şəhərlərinə buraxdılar. Şübhəsiz ki, şəhərdəki hər bir kilsə dayanacaqların qurbanı oldu. at arabalarının axınları və onların cəsədlərlə dolu yükləri. Əksər şəhər rəsmiləri kimi Artıq öz qara almaları ilə məşğul idilər, vətəndaş nizamı ibtidai xaosa təslim oldu. Ən diqqətəlayiq bir hadisədə, dünyanın son saatında olduğuna əmin olan yüzlərlə Barselona sakini qəbiristanlıqlarda toplaşaraq, Ölülər Gününü qeyd etmək üçün dəhşətli şənliklər və sərxoş orgiyalarla əyləndilər. Bir nəfər olaraq, onlar günah işlətdilər, öldülər və dəhşətli pandemiya gəlməzdən əvvəl ölərək ondan xilas olan daha şanslı qohumlarının məzarlarının üstündə çürüdülər . Qəbiristanlıqlarda yer olmadığı və dəfn üçün əlavə müqəddəs yeri təqdis edəcək canlı kahinlər olmadığı və həqiqətən də yoluxmuş ölümləri dəfn etmək istəyən az adam olduğu üçün cəsədləri yığanlar arabalarını okeana aparmağa başladılar və şişmiş əşyalarını saysız-hesabsız cəsədlərin arasında qoydular.

sahil xəttinə çırpılmışdı. Hər saat keçdikcə dənizə əlavə insan qalıqları atılırdı; və şəhərin axşam daxili küləkləri o qədər kəskin şəkildə pisləşirdi ki, hətta gecə havasının qısa bir qoxusu belə, hələ başqa bir təsirdən xəstələnmiş bütün insanlarda kəskin ürəkbulanmaya səbəb olurdu. Bütün istiqamətlərdə hava, quru və dəniz ölçüyəgəlməz dərəcədə xarab bir çürüməyə bürünmüşdü.

Vəba İtaliya liman şəhərlərindən daxili ərazilərə yayılaraq Piza, Roma və Neapol kimi böyük şəhərləri tamamilə viran qoydu. Yerli sakinlərin çoxu dəhşətli Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin günahkar olduğuna, Tanrının onlara qəzəbləndiyinə inanırdı. Daha çox məlumatlı olanlar isə mövcud pandemiyanın səbəbkarı şiddətli zəlzələ olduğunu düşünürdülər, çünki zəlzələ cəmi bir il əvvəl baş vermiş və İtaliya yarımadasının Venesiyadan Neapola qədər bütün uzunluğunu əhatə edən unudulmaz bir çevriliş idi. Onlar inanırdılar ki, zəhərli buxarlar yerdən çıxıb quruya yayılıb, yalnız dəriyə hopub. Nəticədə, bir çox şəhər sakini tərləməyə və ya məsamələrin və dərinin açılmasına səbəb olan ağır işlərdən qaçırdı, digərləri isə ölümcül buxarları bağlamaq üçün özlərini sidiklə örtüdü. Şəhərlərdən və qəsəbələrdən qaçmayanların əksəriyyəti küçələri dolduran yüzlərlə cəsədlə təmasdan qaçaraq evlərində qaldılar. Çöldə gəzməyə cəsarət edənlər isə bunu başlarını tamamilə örtmüş, gözlərinin ətrafında nazik bir parça qoymuşdular. Üzlərini süzmək üçün çiçək və ədviyyat buketləri ilə tutdular.

çürümüş ətin tüstüləri və indi bütün bölgəni bürüyən hər yerdə mövcud olan yoluxucu xəstəlikləri aradan qaldırmaq üçün boş yerə edilən bir cəhd.

İnsanlar çirklənmiş sahil şəhərlərindən axışdıqca və kütləvi daxili miqrasiya başladıqca, vəba Avropanın daha da dərinliklərinə yayıldı. Dəhşətli vəba Milana daxil olduqda, sakinləri yoluxmuş şəxsləri müəyyən etmək üçün tələsik hərəkətə keçdilər, bütün ailələri evlərində basdırdılar və yandırdılar. Şəhər rəsmiləri şəhəri dərhal bağlasalar da, Milan da məğlub oldu.

Florensiyada şəhər rəsmiləri kilsə zənglərinin monoton səslənməsini susduran bir fərmanı tətbiq etməkdən başqa çarə tapmadılar. Onlar yas tutanların sayına ciddi məhdudiyətlər qoydular, hər hansı bir dəfn mərasimində yalnız iki ziyarətçinin iştirakına icazə verdilər və bu da qəbiristanlıqların çoxsaylı qazma qruplarının kifayət qədər hərəkət etməsinə imkan verdi. İnfeksiya yayıldıqca və ölümlər qəbiristanlıqları bürüdükcə, şəhər səngər basdırmaya keçdi. Qəbirqazanlar üç və ya daha çox cəsədi səpələnmiş torpaq təbəqələrinin arasına yığırdılar.

Bəlkə də, qazmaçılar vaxtın ən yaxşı qəyyumları idilər və cədvəllərini basdırdıqları rəqəmlərlə qeyd edirdilər. Bir neçə işçi xəndəklərdəki cəsədləri örtərkən, digərləri

Xəndəklərin getdikcə uzanan uclarını qazdılar. Həftələr boyu Ölüm paradı saatın etibarlı işləmə mexanizmi kimi davam etdi. Hər keçən saatda dəfn xəndəklərinə on-iyirmi cəsəd dolu arabalar gəldi. Nəticə etibarilə, Florensiyanın ən yaxşı səyahət edilən yolları, yalnız Ölüm Xəndəklərinə aparən qurudulmuş palçıqdan ibarət keçilməz çuxurlar kimi görünürdü .

Qısa müddət sonra Marsel, Arles və daha sonra Papa Sarayının və Müqəddəs Taxt-Tacın rəhbərinin yerləşdiyi Avignon şəhərləri çökdü. Avignonun sıx əhalisi olan qırx səkkiz min sakini qala divarlarının içərisində yaşadığı üçün şəhər digər şəhərlərdən daha tez süqut etdi. Qiyamət günü təbliğçiləri küçələri dolduraraq hamının tövbə etməsini qışqırırdılar. Qaçılmaz bir şərlə qarşılaşan onların çoxu küçə küncələrində dini iddialar irəli sürürdülər və bu, onların bəşəriyyətin sonu ilə bağlı hekayələrini və peyğəmbərliklərini bölüşmək üçün şəxsi minbərlərinə çevrilmişdi . Onlar izdihamı çağırır və xəstələri gurultulu moizələrinə şahid olmaq üçün toplayırdılar və beləliklə, peyğəmbərlikləri öz-özünə yerinə yetirirdi - ən səs-küylüləri qara alma yetişdirir və susurdular.

Bir neçə ay ərzində və gündə dörd yüz ölüm nisbətində Avignon əhalisinin yarısını torpağa təslim etdi. Küçə küncələrindən qışqıran qiyamət təbliğçiləri kimi, şəhər sakinlərinin əksəriyyəti Allahın qəzəbinin onların üzərinə düşdüyünə , Böyük Vəbanın Babil həyat tərzlərinə, pozğunluqlarına və günahlarına görə ilahi bir cəza olduğuna əmin idilər. Onlar dua etdilər, söz verdilər və yalvardılar: Lakin sakitlik hökm sürsə də, ölənlərin sayı artdı. Çarəsiz qalan Papa Klement müqəddəs yağını atdı və bütün Rona çayını müqəddəs torpaq kimi təqdis etdi. Beləliklə, nəhəng bir çay indi dəfn üçün əlverişli və müqəddəs bir yer kimi xidmət etdiyindən, Avignonun qəbirqazanları vəba qurbanlarını Müqəddəs Benezet körpüsünün mərkəzinə aparıb kənara atdılar .

Lüsifaelin qeyri-müqəddəs qarışıq Müqəddəs Taxt-Tacın da ürəyini parçaladı və doqquz kardinal və Avignonun keşişlərinin yarısı məzarlarına aparıldı. Lakin vəba yer üzündə təyin olunmuş Müqəddəs Atanın canını ala bilmədi, çünki Papa Klement gizli şəkildə təyin etdiyi mühafizəçilər və həkimlər dəstəsi tərəfindən qorunaraq qaranlıq pərdəsi altında Papa Sarayından qaçdı . Saraya yapışan ölənlər zadəganlar və xəstə zadəganlar Klementin papalıqdan bağışlanmasını və son ayınlarını tələb edən qapıçılar, onun bir neçə gün əvvəl şəhəri tərk etdiyindən xəbərsiz idilər . Onun qaçdığını biləndə isə şimaldakı Valensiya şəhərinə köçdüyü deyildi, amma əslində Klement daha ucqar və ucqar dağlıq Qrenobl kəndində tənha qalaraq, iki daim yanan ocaq arasında və Qay deŞoliakın rəhbərlik etdiyi seçilmiş həkimlərin əhatəsində məskunlaşdı . Papalıq daxilində sirr saxlamaq qabiliyyətindən başqa, o, bacarıqlı bir insan idi.

Klementin həkimi və şəxsi sevimlisi — Klementi və onun bir neçə kardinalını müntəzəm olaraq müalicə edən usta fransız həkimi . Təcili ehtiyacları ödənilən Klement, Papanın mandatlarını yerinə yetirmək üçün Papa Sarayında qalan Kardinal Firmusla yazılı yazışmalar vasitəsilə Müqəddəs Taxt-tacı uzaqdan idarə edirdi .

1348-ci ildə yaz fəslə qeyri-adi dərəcədə erkən gəldi, isti yay və ölüm dalğası ilə başladı. Paris tez bir zamanda Qara Ölümdən öldü, gündə səkkiz yüzdən çox cəsəd gətirdi və havanı təxminən on radial mil məsafəyə davamlı qoxu ilə çirkləndirdi. Papa Klement kimi, Kral Filip də gizləndi və ən yaxın adamlarından yalnız bir neçəsinə əsl yerini etibar etdi. O vaxtlar Kral Qvardiyasının yeni rütbələrinə rəhbərlik edən kapitan Born onlardan biri idi. Qay deŞoliak Papa Sarayında və onun papa rütbələrində yüksək etibar qazandığı kimi, Born da Kral Filipin monarxiyasının saray divarlarında etibar qazanırdı.

Parisin tənəzzülündən və süqutundan sonra Fransanın əsas şəhərləri olan Lion, Bordo, Orlean və Reyms də dağıldı və onlarla birlikdə kral ailəsi və rəhbərliyi də dağıldı. Kralın vassalları və zadəganların bütün nəsiləri ümumi məzarlarda yığın-yığın yatırdılar və onların yoxsul xidmətçiləri yol kənarlarında çürüməyə məhkum edildilər. Nə xiyabanda, nə də çayda cəsədlər yox idi və hər cür pilotsuz gəmilər su yollarında məqsədsiz şəkildə üzürdü. Xüsusilə də şiddətli yağışlardan sonra yüzlərlə şişmiş cəsəd çaylar və çaylar boyunca üzürdü, cəsədlər bir-birinə o qədər sıx şəkildə dolaşırı ki, üzən ət adaları əmələ gətirirdi. Ölüm halələri kimi, ağ köpük halqaları qaralmış yığınları əhatə edirdi və bu cəsəd sallarının çoxunun üstündə ağ uzunayaqlı quşlar üzür, bol suya dimdiklərini çırpırdılar. xarab olmuş flotilyaların təmin etdiyi həşəratlar. Ölüm özünün davamlı yayılması üçün bir çox üsuldan istifadə edirdi.

Bordo şəhəri yaxınlığında, çox gəzilən Duguate Körpüsünün dar sütunları cəsəd tornası kimi dayanırdı və insanların, qoyunların, öküzlərin və atların su altında qalmış qalıqlarını onun ayaqlarına yığırdı. Körpünü keçməyə cəsarət edən səyyahların gözləri aşağı salınmış, aşağıdakı qaynayan köpükün tüstüsündən yanmışdı. Körpüyə yaxınlaşan heyvanların əksəriyyəti, güc tətbiq etməmək üçün çayı keçməyə qarşı mübarizə aparırdı və heyvanların çoxu keçidin o biri tərəfinə çatmadan divarın yuxarı tərəfindən tullanaraq aşağıdakı fermentasiya qarışıqlığına qarışaraq köpüyü üçün əlavə yanacaq olurdular. Yollar, çaylar, şəhərlər, padşahlar və krallıqlar - yer üzü ölürdü. Çürümüş və yüksələn tüstülərindən hətta ən yüksək səmələr də qoxuyurdu.

Və Lüsifael bütün bu müddət ərzində etdiyi bütün əməllərə görə gülürdü.

[11-ci fəslin sonu]

Bu ədəbi əsər yaradıldı

yalnız həsr olunmuş şəkildə

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~